

ФЕНОМЕН ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ В КОНТЕКСТІ АНГЛІЙСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Дун Ці

аспірантка за спеціальністю 035 – Філологія

Український державний університет імені Михайла Драгоманова

Науковий керівник: Титаренко О. Ю.

кандидат філологічних наук, професор,

професор кафедри германських мов

Український державний університет імені Михайла Драгоманова

м. Київ, Україна

Розпочнемо наше дисертаційне дослідження «Стилістичні особливості сучасного англомовного політичного дискурсу» з визначення термінів дискурс, політичний дискурс та англомовний політичний дискурс.

Згідно з Вікіпедією, дискурс – це «єдність мовлення та ситуації, в якій воно відбувається. Включає як перебіг мовлення, так і його передумови, обмеження та результати, позамовний контекст і невисловлені цілі й наміри, які супроводжують акт мовлення» [3].

За «Великою українською енциклопедією», дискурс – це «поняття сучасної лінгвістики, семіотики, філософії, соціальних комунікацій.

У лінгвістиці дискурс описується переважно як сукупність текстів, присвячених конкретній темі, «текст плюс контекст».

У комунікативістиці – сукупність вербальних та невербальних елементів спілкування, що мають власні змісти та взаємодіють у певному контексті» [2].

Отже, поняття дискурс багатозначне і може мати різне значення у залежності від того до якої наукової галузі воно відноситься. Багатоваріантність тлумачення категорії дискурс, дозволяє філологам розробляти нові теорії та підходи до тлумачення феномену дискурсу.

За українською дослідницею О. Алексієвцею, «політичний дискурс володіє особливим ритміко-мелодійним оформленням, яке підпорядковується таким екстралінгвістичним і лінгвокультурним чинникам, як умови комунікації, варіант мови, специфічні риси мовної особистості. Англійське усне політичне мовлення характеризується набором просодичних параметрів: різноманіття термінальних тонів (спадний, рівний, висхідний, складні та складені), виділення найбільш значущих компонентів висловлення завдяки розширенню чи звуженню

діапазону, чітка ритмічна організацією, зміна темпу вимови від повільного до швидкого, висока частотність логічних, синтагматичних і прагматичних пауз, модифікації гучності від помірної до високої, а також зміни тембру від м'якого до напруженого» [1].

Отже, просодичні параметри англійського політичного дискурсу є важливою характеристикою даного феномену в англійській філології. Згідно з Вікіпедією, просодія – це «вчення про просодичні елементи мовлення (мелодика, відносна сила вимови слів та їхніх частин, співвідношення відрізків мовлення по довготі, загальний темп мовлення, паузи, загальне темброве забарвлення тощо) та їхнє функціонування» [4].

Ми виводимо наш авторський термін англословного політичного дискурсу. Виходячи з методології метаантропології [5], англословний політичний дискурс – це граничний вимір буття у термінології Н. Хамітова, який проявляється у текстах та виступах політиків як носіїв волі до панування, керування та владарювання, яка виражається у системі англословних звертань та філософсько-філологічних словосполучень англійського ділового мовлення.

За українським дослідником Н. Хамітовим, граничне буття – це «вимір людського буття, в якому відбувається свідомий вихід за межі буденності з її безособовою гармонією в екзистенціальний простір, де людина актуалізує особистісні ознаки, стаючи одночасно відкритою світові та самотньою по відношенню до нього. Проте граничне буття є тим виміром людського буття, в якому відбувається не тільки посилення самотності, а й з'являється можливість дійсного виходу за її межі. Це означає включення у процеси творення та сприйняття культури. У граничне буття людина виходить завдяки реалізації волі до влади – з одного боку, і волі до пізнання та творчості, – з іншого» [6, с. 33–34].

Англословний політичний дискурс є тому граничним буттям, що політики з однієї сторони, використовують його для досягнення політичних цілей та реалізації своєї політичної волі, а з іншої сторони при використанні англословного політичного дискурсу проявляється особистість кожного конкретного політика.

Література:

1. Алексієвцев О. Англословний політичний дискурс: особливості просодичної організації / Україна-Європа-Світ. Серія: Історія, міжнародні відносини. Вип. 15. 2015. С. 308–312. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Aleksiiievets_Oksana/Anhломovnyi_politychnyi_dyskurs_osoblyvosti_prosodychnoi_orhanizatsii.pdf (дата звернення: 04.12.2023).

2. Велика українська енциклопедія Дискурс. URL: <https://vue.gov.ua/Дискурс> (дата звернення: 01.12.2023).

3. Вікіпедія Дискурс. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Дискурс> (дата звернення: 08.02.2023).
4. Вікіпедія Просодія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Просодія> (дата звернення: 08.02.2023).
5. Хамітов Н. В. Філософська антропологія: актуальні проблеми. Від теоретичного до практичного повороту. Київ : КНТ, 2017. 394 с.
6. Хамітов Н. В. Філософська антропологія як метаантропологія: метатеорія соціогуманітарного знання і філософія буденного, граничного та метаграничного буття людини. *Проблеми соціальної роботи: філософія, психологія, соціологія. № 2 (6)*. 2015. С. 27–40. URL: http://journals.stu.cn.ua/problemu_sotsialnoyi_roboty/article/view/50596 (дата звернення: 05.12.2023).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-357-9-59>

ЕВФЕМІЗМИ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ МАНІПУЛЯТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ В АНГЛОМОВНОМУ МАСМЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ

Лещук О. С.

*здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня
за спеціальністю 035 – Філологія
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник: **Єфремова Н. В.**
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри практики англійської мови
Волинський національний університет імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна*

Евфемізми як лексичні одиниці, що використовуються для соціально прийнятної позначення певних понять та ідей, які в іншому випадку могли б вважатися грубими, табуйованими або неввічливими, відіграють важливу роль у процесі смислотворення, наскрізно – від рівня висловлення до рівня дискурсу.

Масмедійний дискурс залучає евфемізми для впливу на формування суспільної думки в процесі висвітлення різноманітних подій сучасності. Цей вплив інтегрує низку маніпулятивних стратегій, метою яких є переконання аудиторії шляхом свідомого замовчування, відсіювання або спотворення інформації. Маніпуляція впливає на якість демократичного суспільства та здатність громадян приймати обґрунтовані рішення.